

Recenzent:

dr hab. Michał Kacperczyk, prof. AS
Akademia Sztuki w Szczecinie
Wydział Grafiki, Pracownia Typografii

Reprezentowana dziedzina:
dziedzina sztuki
Dyscyplina: sztuki plastyczne
i konserwacja dzieł sztuki

Szczecin/Łódź,

dnia: 9 marca 2024 r.

**RECENZJA W POSTĘPOWANIU W SPRAWIE NADANIA
PANI MGR AGACIE MORYTO STOPNIA DOKTORA SZTUKI
W DZIEDZINIE SZTUKI W DISCYPLINIE SZTUKI PLASTYCZNE
I KONSERWACJA DZIEŁ SZTUKI**

Recenzja rozprawy doktorskiej Pani mgr Agaty Moryto pt. *Soundu – multimedialny przewodnik po podstawach teorii muzyki dla uczniów szkół muzycznych i nie tylko* przygotowanej pod opieką promotorską Pana Profesora prof. dr hab. Piotra Welk, sporządzona w związku ze wszczęciem przez Radę Naukową Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie przewodu doktorskiego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Pismem przewodnim z dnia 15 grudnia 2023 r. zostałem poinformowany przez Przewodniczącą Rady Naukowej Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie Panią Dziekan dr hab. Ewę Satelecką, prof. PJATK, iż dnia 26 czerwca 2023 r. zostałem wyznaczony przez Radę Naukową Dyscypliny SPiKDS¹ PJATK² na recenzenta w postępowaniu o nadanie stopnia doktora sztuki Pani mgr Agacie Moryto, której przewód doktorski został wszczęty w dniu 28 września 2018 r.

PODSTAWY PRAWNE:

1. Art. 186 i 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r., poz. 574, z późn. zm.).
2. Art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595 z późn. zm.).
3. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2018 r., poz. 261).
4. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 30.08.2018 r. poz. 1669 z późn. zm.).

TYTUŁ ROZPRAWY DOKTORSKIEJ:

Soundu – multimedialny przewodnik po podstawach teorii muzyki dla uczniów szkół muzycznych i nie tylko.

¹ SPiKDS – skrót od: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

² PJATK – skrót od: Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych w Warszawie.

WPROWADZENIE

Zgodnie z aktualnie obowiązującymi wymaganiami stawianymi recenzentom w postępowaniach o nadanie stopnia doktora – w niniejszej recenzji koncentruję swoją uwagę na analizie i ocenie rozprawy/pracy doktorskiej, wychodząc przy tym z założenia, że ocena i uznanie dotychczasowych osiągnięć naukowo-artystycznych Kandydatki do awansu naukowego na stopień doktora sztuki jest kompetencją Komisji Doktorskiej powołanej przez Jednostkę wszczynającą postępowanie awansowe – Radę Naukową Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie.

SYLWETKA DOKTORANTKI

Pani mgr Agata Moryto jest absolwentką Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom ukończenia studiów magisterskich uzyskała w Międzywydziałowej Pracowni Multimedialnej Kreacji Artystycznej pod kierunkiem Pana Profesora Stanisława Wieczorka (w 2008 r.). W latach 2001–2002 Pani mgr Moryto studiowała Filologię Klasyczną na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Od 2008 r. zatrudniona jest na Wydziale Sztuki Nowych Mediów w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie, gdzie pracuje na stanowisku asystentki w Pracowni Podstaw Grafiki Projektowej prowadzonej przez Pana Doktora Piotra Michalaka. Od 2015 roku Kandydatka współpracuje ze Społeczną Akademią Nauk w Łodzi na kierunku Grafika, gdzie prowadzi zajęcia z zakresu Propedeutyki Animacji i Wprowadzenia do Multimedii. Pani mgr Agata Moryto – (prawdopodobnie) – prowadzi także zajęcia na kierunku Wzornictwo, jak również Film i Fotografia Wyższej Szkoły Sztuki i Projektowania w Łodzi, na co wskazuje Profil Pani Magister zamieszczony w zakładce wykładowcy na stronie internetowej WSSiP³. W latach 2013–2015 Doktorantka prowadziła samodzielnie zajęcia Foundations of Graphic Design w ramach studiów anglojęzycznych w PJATK. W latach 2011–2013 pełniła funkcję asystentki Pana prof. Daniela Szczechury w Pracowni Animacji Klasycznej. Pani Agata Moryto zajmuje się przede wszystkim projektowaniem graficznym, ilustracją, animacją, grafiką wydawniczą, kreacją multimedialną i filmem animowanym. Artystka uczestniczyła w realizacji wielu filmów animowanych i prezentacji multimedialnych. Pani Moryto jest autorką opracowań graficznych książek, podręczników i programów edukacyjnych dla dzieci. Współpracuje jako autorka projektów graficznych, okładek i składu książek z Chopin University Press (wcześniej Wydawnictwem Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie) jak również z Wydawnictwem Triangel (w zakresie opracowań graficznych serii programów komputerowych *Amabile* do kształcenia słuchu dla szkół muzycznych i podręcznika do kształcenia słuchu dla najmłodszych). Pani Moryto jest autorką oprawy graficznej wystaw organizowanych przez instytucje artystyczne, m.in. Muzeum Pałac w Wilanowie. Jest również autorką ilustracji i oprawy graficznej podręcznika dla dzieci *Elementarz solfeżowy*. Doktorantka prowadziła warsztaty graficzne w Anglii (2015, 2014), Walii (2014), Hiszpanii (2017, 2015) i Portugalii (2016). Wykształcenie muzyczne Pani Moryto uzyskała w klasie skrzypiec w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia im. J. Zarębskiego i Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia im. J. Elsnera w Warszawie (1989–1998). Do czasu wszczęcia przewodu doktorskiego (we wrześniu 2018 r.) Pani mgr Agata Moryto – w ramach wykazu swoich osiągnięć (dorobku artystycznego) nie wykazuje udziału w ani jednej wystawie – czy to indywidualnej czy zbiorowej (choćby o zasięgu lokalnym). W portfolio Doktorantki można odnaleźć wiele interesujących opracowań graficznych, przede wszystkim z zakresu ilustracji wydawniczej i grafiki książki. Działalność projektowa Pani mgr Agaty Moryto na potrzeby nauki, rynku kultury i sztuki – zasługuje w mojej opinii na uznanie.

MERYTORYCZNA OCENA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

Rozprawa doktorska Pani mgr Agaty Moryto stanowi interesujące opracowanie z zakresu kreacji multimedialnej, które pozycjonuje się na pograniczu projektowania graficznego/grafiki projektowej (użytkowej), komunikacji (audio)-wizualnej, multimediiów i edukacji w zakresie teorii muzyki. Problematyka rozprawy ułożona jest na poligonie edukacji muzycznej i poświęcona jest nauczaniu podstaw teorii muzyki dla uczniów szkół średnich (i nie tylko).

Obrona przez Panią Agatę Moryto tematyka rozprawy doktorskiej wynika z jednej strony z zamiłowania Doktorantki do muzyki i dydaktyki, z drugiej zaś strony – jest konsekwencją wcześniejszych doświadczeń Autorki w zakresie pracy nad podobnymi projektami o charakterze edukacyjnym.

Temat rozprawy ma bowiem swoją genezę we wcześniejszych doświadczeniach Pani Agaty Moryto przy tworzeniu podobnych narzędzi edukacyjnych. Autorka miała okazję pracować wcześniej m.in. nad programem komputerowym do kształcenia słuchu dla dzieci z podstawowej szkoły muzycznej⁴.

Nie bez znaczenia dla wyboru takiego kształtu tematu rozprawy doktorskiej pozostają także rodzinne tradycje muzyczne Doktorantki, jak również osobiste doświadczenia Autorki w zakresie edukacji muzycznej.

Rozprawa doktorska Pani Agaty Moryto pt. *Soundu – multimedialny przewodnik po podstawach teorii muzyki dla uczniów szkół muzycznych i nie tylko* składa się z pięciu rozdziałów: 1. *Wstęp*, 2. *Muzyczne drogi i rozstaje*, 3. *Edukacja artystyczna w Polsce*, 4. *Obrazowanie dźwięku*, 5. *Doświadczenie i wnioski*. Strukturę dysertacji dopełniają: *Podsumowanie*, *Abstrakt* w dwóch wersjach językowych (PL i EN) i *Bibliografia*, która liczy dziewiętnaście tradycyjnych pozycji książkowych.

W części teoretycznej rozprawy Autorka przedstawiła na wybranych przykładach interesującą historię obrazowania dźwięku – od pradziejów do czasów współczesnych. To ambitna i wartościowa rozprawa, na stronach której sztuki muzyczne i wizualne wzajemnie się przenikają.

Dysertacja poświęcona jest przede wszystkim relacjom dźwięku i obrazu ze szczególnym uwzględnieniem wizualizacji dźwięku.

W pierwszej części dysertacji Doktorantka przedstawiła główne założenia pracy doktorskiej, wskazując przy tym na podandaczosowe priorytety projektowe takie jak m.in. prostota, logika czy przejrzystość. Pani Moryto przywołuje w rozprawie rodzinne tradycje muzyczne, jak również osobiste doświadczenia z czasów edukacji w szkole muzycznej I i II stopnia. Przytacza m.in. przestarzałe w formie podręczniki a także przełomowe doświadczenia, które skłoniły dzisiejszą Doktorantkę do „rozvodu ze skrzypcami”.

W dalszej części rozprawy Autorka wskazuje na potrzebę kształcenia muzycznego na wszystkich poziomach edukacji, w tym w szczególności w ogólnokształcących szkołach średnich. Ociera się o problematykę cyfrowej demencji – która dotyczy nie tylko najmłodszych/nastoletnich przedstawicieli naszego społeczeństwa.

Doktorantka przywołuje przepiękne w swojej formie wizualnej, niezwykle inspirujące przykłady graficznego zapisu dźwięków, rozmaitych notacji muzycznych i partytur-obrazów.

W ostatniej części rozprawy teoretycznej, która poprzedza prezentację projektu *Soundu*, Pani mgr Moryto przytacza pojęcia związane ze „słyszeniem barw”, omawia zjawisko *vieoclipu* jak również prezentuje niezwykle wynalazki do tworzenia „wizualnej muzyki”. Prezentację projektu *Soundu* poprzedza krótki rys „nowej” formy sztuk wizualnych jaką są multimedia.

Część teoretyczna rozprawy stanowi interesujący esej o niewątpliwej wartości naukowej.

Doktorantka zastosowała w rozprawie przede wszystkim metodę opisową.

Dysertacja liczy w przybliżeniu 110 tysięcy znaków (ze spacjami) i mieści się na 118 stronach, z uwzględnieniem ponad dwudziestu wakatów, pięciu stron działowych, jak również skromnej dokumentacji, prezentacji projektu i krótkiego opisu części projektowej.

W pracy występują liczne błędy literowe. Autorka często stosuje w składzie łączniki (dywizy) zamiast półpauz, co odnosi się zarówno do składu dysertacji jak i definicji/pojęć w animowanej prezentacji Soundu. Rozprawa została opracowana (zaprojektowana i złożona) poprawnie zaś percepcja wersji elektronicznej (w PDF) nie nastęrcza czytelnikowi trudności, co potwierdza, iż Pani mgr Moryto posiada doświadczenie projektowe w zakresie grafiki wydawniczej. Niestety w odniesieniu do egzemplarza drukowanej wersji dysertacji, który otrzymałem do recenzji – zastosowany w składzie krój/stopień pisma w połączeniu z rozdzielczością drukarki spowodowały, że tekst ciągły stracił nieco na swojej czytelności.

Rozprawa teoretyczna pt. *Soundu – multimedialny przewodnik po podstawach teorii muzyki dla uczniów szkół muzycznych i nie tylko* stanowi interesujące, wartościowe i uzasadnione wprowadzenie do pracy projektowej.

CZĘŚĆ PRAKTYCZNA – ARTYSTYCZNA/PROJEKTOWA

W ramach części artystycznej Pani mgr Agata Moryto opracowała wstępny projekt narzędzia edukacyjnego (w założeniu/docelowo programu komputerowego) o charakterze przewodnika wspierającego zdobywanie elementarnej wiedzy z zakresu podstaw teorii muzyki, który dedykowany jest przede wszystkim uczniom szkół muzycznych. Program/prezentacja adresowany jest przy tym do grupy nastolatków i nieco starszych odbiorców – dorosłych amatorów.

Na część projektową pracy doktorskiej Pani mgr Moryto kładą się projekt logo aplikacji, szesnastu ikon interfejsu użytkownika, opracowanie analogicznej ilości animacji, layout prezentacji (programu edukacyjnego) i animacja logo o charakterze intro/preloadera. Zakres prac obejmuje opracowanie koncepcji, projekt graficzny jak również realizację animacji i prezentacji multimedialnej.

Geneza nazwy programu Soundu – zgodnie z jego przeznaczeniem – wynika z połączenia słów *sound* i *edu*⁵. W założeniu Autorki *program ma spełniać funkcję uczenia się „przez przypadek”, „mimochodem”, zgodnie ze starą zasadą „uczyć bawiąc, bawić ucząc”*.⁶

Głównym założeniem projektu *Soundu* jest wizualne przedstawienie różnych zjawisk, definicji i pojęć muzycznych w formie statycznej (ikony i definicje) i przede wszystkim dynamicznej – animowanej.

Jednym z nadrzędnych priorytetów Doktorantki jest prostota, co dotyczy zarówno architektury/struktury informacji narzędzia edukacyjnego, jego treści, formy językowej i przede wszystkim formy graficznej. Autorka stosuje w projekcie/layoutcie programu Soundu ograniczoną paletę środków graficznego wyrazu. Projekt Soundu (na swoim początkowym/aktualnym etapie) ma charakter animowanej prezentacji. Poszczególne elementy interfejsu użytkownika nie są jeszcze klikalne na tym etapie projektu przewodnika.

Projekt logo Soundu ma charakter czysto geometryczny i abstrakcyjny. W swojej formie graficznej nawiązuje do ludzkiego oka, które reprezentowane jest poprzez okręgi; na kompozycję sygnetu składają się także dwa lustrzanie odbite względem siebie trójkąty, które nawiązują do funkcji *play forward / backward*.

Typografia znaku/opracowania jest prosta, linearna, geometryczna i ma charakter jednoelementowej antykwy bezszeryfowej (grotesku). Cechą charakterystyczną sposobu zakomponowania liter w tytułowym słowie Soundu jest kapitalikowa litera „D”, która mieści się w wysokości „x” tytułowego słowa stanowiącego nazwę programu. Analogiczny zabieg graficzny zastosowany został przez Autorkę w napisach końcowych na końcu prezentacji.

⁵ Agata Moryto, *Soundu – multimedialny przewodnik po podstawach teorii muzyki dla uczniów szkół muzycznych i nie tylko*. (praca doktorska), Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych, Wydział Sztuki Nowych Mediów, Warszawa 2023, s. 107 (materiał niepublikowany nakładem).

⁶ Tamże, s. 7.

W pierwszym kontakcie z layoutem opracowanej przez Autorkę szaty graficznej programu edukacyjnego *Soundu*, w moim odczuciu może on przywołać na myśl estetykę projektów multimedialnych projektowanych w latach 90-tych minionego stulecia – z zastosowaniem ówczesnych możliwości/technologii komputerowych. Podczas głębszej analizy projektu *Soundu* dostrzegam jednak jak również doceniam decyzje projektowe, które przyświecały Projektantce.

W layoutcie podręcznika dominuje estetyka charakterystyczna dla grafiki wektorowej. Odnoszę przy tym wrażenie jakby Autorka – pomimo deklarowanego priorytetu syntezy – momentami uległa jednak pokusie dekoracji/ilustracyjności, co bynajmniej nie stanowi zarzutu i pozostaje w związku z zamiłowaniem Artystki do ilustracji.

Prezentacja przewodnika *Soundu* bazuje na lapidarnej strukturze informacji, co jest jej ewidentnym atutem. Nawigacja/interface użytkownika został oparty na formie koła. Niestety menu jest statyczne i „nieklikalne”. Ikony interfejsu są linearne i geometryczne, większość z nich – pomimo swojej syntetyczności – ma charakter nieco ilustracyjny. Jedne ikony są prostsze w swojej graficznej formie, inne zaś przybierają postać bardziej złożonych form piktograficznych. Niektóre ikony mają charakter nieco dosłowny i wywodzą się ze świata realnego, bazując na koncepcji (od)figuratywnej i co za tym idzie cechują się przedstawiającym charakterem zastosowanych reprezentacji graficznych (jak np. motyw/ikonka gamy, tempa, dynamiki, barwy, słyszenia, etc). Inne projekty ikon nawigacji reprezentują zaś poszczególne terminy/definicje w ujęciu abstrakcyjnym i pozycjonują się z dala od figuracji (jak np. ikony reprezentujące dźwięk, alikwoty, czy historię).

Autorka wykorzystuje w opracowaniu graficznym podstawowe formy geometryczne, m.in. figurę koła, trójkąta i kwadratu. Ikony nawigacji skonstruowane zostały na siatce z zastosowaniem linii prostych, punktów, okręgów, łuków, krzywizn, etc. – z których Autorka konsekwentnie konstruuje niekiedy lapidarne kształty, innym razem nieco bardziej złożone rozwiązania formalne składające się na system ikon nawigacji.

Niektóre znaki (ikony interfejsu użytkownika) wykorzystują obłóść, inne są radykalnie proste/kanciaste. Opracowany system ikon echuje się spójnością pod względem zastosowanych środków graficznego wyrazu. Zaprojektowane przez Autorkę ikony występują w opracowaniu w kilku wersjach – te zamieszczone w „opisie dzieła” są wektorowe i linearne/konturowe, w prezentacji (projekcie programu) Pani Moryto wprowadza odmiany grubsze jak również stosuje ich wersje kolorystyczne, co sprawia, że ikony przybierają nieco na swojej dekoracyjności i zaczynają działać bardziej ilustracyjnie.

Ikona reprezentująca pojęcie barwy (trąbka) podpisana została w dokumentacji jako klucz wiolinowy⁷.

Kolorystyka opracowania oscyluje w odcieniach turkusy. Autorka stosuje w projekcie zarówno delikatne, wyszukane, subtelne przejścia tonalne jak i (momentami) stanowcze i nieco bardziej radykalne gradienty. Animacje przedstawiające poszczególne definicje są lapidarne/syntetyczne, co sprawia, że pozostają one czytelne dla odbiorcy. Tempo animacji dobrze koresponduje z odpowiednim tempem odczytywanych przez lektorkę definicji⁸.

Znakomicie dobrane przez Doktorantkę efekty dźwiękowe pochodzą ze strony internetowej: freesound.org

Layout ma swoje określone proporcje (rozdzielczość) i niestety na aktualnym etapie nie jest responsywny. Za wyjątkiem animacji poświęconej tonacji – co odnosi się do hierarchii nawigacji drugiego stopnia – niestety jako użytkownicy/odbiorcy możemy nie mieć pewności, którego pojęcia dotyczy dana animacja.

Autorka opracowania nie zadbała bowiem (na etapie layoutu) o zaprojektowanie stanów przycisków/ikon nawigacji – w stanie normalnym, po najechaniu kursorem/myszką, i akcję po kliknięciu/wyborze.

Poszczególne elementy graficzne składające się na całościowe opracowanie cechuje przede wszystkim oszczędna linearna forma graficzna, ograniczona paleta kolorów (zredukowana do odcieni turkusy), wysoka precyzja wykreślenia wszystkich elementów graficznych i prosta, jednoelementowa typografia.

7

Tamże, s. 108.

8

W rolę lektorki wcieliła się Pani Doktor Emilia Dudkiewicz z Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina.

Zarówno zestaw ikon jak i animacji cechuje wspólna estetyka, oszczędna forma wizualna, funkcjonalność i synteza myśli, która pozostaje czytelna i dobrze koreluje z uproszczoną formą graficzną. Wszystkie elementy layoutu zachowują spójność pod względem zastosowanych środków graficznej ekspresji. Przekaz zawarty zarówno w ikonach jak i animacjach przedstawiających poszczególne definicje pozostaje klarowny i jest czytelny dla odbiorcy.

Przedstawione do oceny opracowanie multimedialne autorstwa Pani mgr Agaty Moryto jawi się w moim odbiorze jako praca artysty-inżyniera, co bynajmniej nie stanowi zarzutu. Autorka z powodzeniem korzysta przy tym z estetyki grafiki wektorowej i multimedialnej lat minionych.

UWAGI O CHARAKTERZE KRYTYCZNYM

W moim odczuciu w opracowaniu ewidentnie zabrakło analizy funkcjonujących na rynku podobnych realizacji tego typu. Wprawdzie Autorka przywołuje jedynie nazwy istniejących na rynku programów takich jak np. *Meludia*, *Musicca* czy *MuzykotekaSzkolna* – jednak niestety ich nie analizuje ani tym bardziej nie wyciąga wniosków z doświadczenia realizacji tego typu.

Nawiasem mówiąc szkoda, że Pani mgr Moryto nie pokusiła się w swojej rozprawie doktorskiej o analizę podobnych projektów/narzędzi edukacyjnych, jak również o większy nacisk na ich prezentację w dysertacji. W moim odczuciu byłoby dobrze gdyby osiągnięty efekt końcowy projektu został przez Autorkę przetestowany na odbiorcach – określonej grupie docelowej, czyli m.in. na uczniach szkół muzycznych. Niestety w opracowaniu nie doszukałem się informacji dot. badań/testów na użytkownikach końcowych.

Projekt przewodnika autorstwa Pani Agaty Moryto nie jest interaktywny, responsywny ani klikalny. Autorka zaprojektowała wstępną koncepcję prezentacji multimedialnej z myślą o jej wersji *desktopowej*. Odnoszę przy tym wrażenie jakby Projektantka nie brała pod uwagę specyfiki współczesnych *smartphone'ów* z ich multimedialnymi możliwościami jak i ograniczeniami jakie narzuca choćby skala percepcji treści prezentowanych na tego typu urządzeniu.

Powyższe uwagi mają w mojej intencji charakter konstruktywny i pozostają bez istotnego wpływu na pozytywny odbiór starannie i konsekwentnie opracowanej całości.

PODSUMOWANIE

Pani Agata Morytko jest wnikliwą obserwatorką badań nad wychowaniem i kulturą muzyczną w Polsce. Poprzez swoją rozprawę doktorską pt. *Soundu – multimedialny przewodnik po podstawach teorii muzyki dla uczniów szkół muzycznych i nie tylko* pielęgnuje priorytet edukacji muzycznej przede wszystkim w odniesieniu do edukacji na poziomie szkół średnich ogólnokształcących.

W trosce o edukację kulturalną społeczeństwa Autorka dostrzega potrzebę powszechnego kształcenia w zakresie muzyki i sztuk plastycznych/wizualnych, które stawia na równi.

Poprzez rozprawę doktorską Pani mgr Agaty Moryto przejawia się misja i pasja edukatorki, co w moim odbiorze pozycjonuje się jako szczególnie wartościowe.

Kandydatka wykazuje się w rozprawie specjalistyczną wiedzą teoretyczną z zakresu sztuk muzycznych i z powodzeniem przekłada ją na język wizualny w przedmiotowym projekcie multimedialnym.

Być może autorski projekt *Soundu* stanowi poniekąd swoiste „rozliczenie” Autorki opracowania z osobistymi (dawnymi) zmaganiem dzisiejszej Doktorantki na poligonie edukacji muzycznej.

Bez wątpienia koncepcja i kreacja edukacyjnego projektu multimedialnego Soundu opracowana przez Doktorantkę w ramach części artystycznej rozprawy doktorskiej, może w przyszłości stanowić ambitną alternatywę dla wielu tradycyjnych podręczników książkowych wydanych drukiem.

Projekt multimedialnego przewodnika Soundu jest w mojej ocenie niezwykle wartościowy, ze względu na swoje niewątpliwe walory edukacyjne. Bez wątpienia jest przy tym projektem o charakterze rozwojowym. Autorka podkreśla, że jego ew. realizacja w przyszłości (czy to w formie aplikacji czy programu online) wiązałaby się z niemałym nakładem finansowym jak również z koniecznością zaangażowania specjalistów z różnych obszarów – m.in. grafików-projektantów, informatyków-programistów i metodyków edukacji artystycznej/muzycznej.

Mam nadzieję, że projekt doktorski Soundu autorstwa Pani mgr Agaty Moryto doczeka się w przyszłości rozbudowy i przede wszystkim realizacji z uwzględnieniem zasad jakimi rządzi się współcześnie *web design* z zastosowaniem najnowszych technologii cyfrowych, przez co z pewnością wzbogaciłyby możliwości zdobywania wiedzy z zakresu podstaw teorii muzyki nie tylko przez uczniów szkół muzycznych.

KONKLUZJA

Na podstawie analizy rozprawy doktorskiej Pani mgr Agaty Moryto pt. *Soundu – multimedialny przewodnik po podstawach teorii muzyki dla uczniów szkół muzycznych i nie tylko*, biorąc pod uwagę zarówno wartość merytoryczną dysertacji, jak również poziom projektowy i edukacyjny charakter części praktycznej stwierdzam, że przygotowane przez Doktorantkę opracowanie stanowi **oryginalne dokonanie artystyczne**.

Pani Moryto posiada w swoim dorobku dzieła artystyczno-projektowe o istotnym znaczeniu dla kultury, zaś przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną Kandydatki w zakresie dyscypliny Sztuk Plastycznych i Konserwacji Dzieł Sztuki oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy artystycznej.

W mojej ocenie przedłożona do recenzji rozprawa doktorska pt. *Soundu – multimedialny przewodnik po podstawach teorii muzyki dla uczniów szkół muzycznych i nie tylko* **uzasadnia awans naukowy** Pani mgr Agaty Moryto na stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuki, w zakresie dyscypliny artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Pani mgr Agata Moryto **spełnia bowiem wymogi ustawowe** stawiane kandydatom do stopnia doktora określone w Art. 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 574, z późn. zm.).

W związku z powyższym **popieram wniosek o przyznanie Pani mgr Agacie Moryto stopnia doktora sztuki** w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Szczecin/Łódź, dn. 30.06.2024 r.

dr hab. Michał Kacperczyk, prof. AS